

virksomhed D's ejerandel i virksomhed B, vil A's overtagelse af D ikke udløse afståelsespligt til C's transmissionsandele, idet transaktionen vil være omfattet af stk. 4 set i forhold til virksomhed B, da denne virksomhed er kontrolleret af A, som har bestemmende indflydelse i B. For så vidt angår D's ejerandel i ejervirksomheden C, vil A's overtagelse af D udløse afståelsespligt, idet transaktionen set i forhold til C vil være omfattet af stk. 2, og ikke vil være omfattet af stk. 4. Dette skyldes, at der ikke er virksomheder, der har bestemmende indflydelse i C. C skal derfor afstå sine transmissionsandele til staten efter stk. 2.

Det foreslåede *stk. 5* er en ændring af det gældende *stk. 4*, idet der har været usikkerhed om, hvilke omstruktureringer der kan anses for omfattet af begrebet "selskabsmæssige omstruktureringer" i det gældende *stk. 4*. Det er fortsat målet at sikre, at bestemmelserne i *stk. 1* og *2* ikke forhindrer direkte eller indirekte ejere af transmissionsvirksomheder i at organisere deres virksomheder på den selskabsmæssigt mest hensigtsmæssige måde, samtidig med at det sikres, at statens købepligt indtræder, efterhånden som de hidtidige ejere udtræder af deres ejerskab.

De nævnte bestemmelser er således fortsat ikke til hinder for omstruktureringer i form af fusioner, spaltninger, ændring af selskabsform, ombytning af aktier og andre ejerandele, tilførsel af aktiver samt koncernter overdragelser af aktiver eller ejerandele, så længe der ikke i ejerkredsen introduceres ejere, der ikke i forvejen direkte eller indirekte er medejere af transmissionsvirksomheder. Det fremgår nu udtrykkeligt af bestemmelsen, at det er en betingelse herfor, at de virksomheder, der deltager i omstruktureringen, ikke modtager andet vederlag i forbindelse med omstruktureringen end direkte eller indirekte ejerandele i den eller de virksomheder, der består efter omstruktureringen. Hermed er det klargjort, at en transaktion kun kan betragtes som en selskabsmæssig omstrukturering, såfremt ejerkredsen til hver enkelt virksomhed, som opstår som følge af en omstrukturering, ultimativt er identisk med ejerkredsen til de virksomheder, som indgik i omstruktureringen.

I tilfælde af f.eks. en fusion mellem to virksomheder, som ikke indebærer nogen hel eller delvis udskiftning i den ultimative ejerkreds bag de fusionerede selskaber, vil de hidtidige ejere modtage ejerandele i den fortsættende virksomhed, der modsvarer værdien af deres ejerandele i de fusionerede virksomheder. Det vil medføre, at hver enkelt ultimativ ejer nødvendigvis får en mindre ejerandel i det fortsættende selskab end i det/de selskab(er), der bestod før fusionen. En sådan forskydning ændrer imidlertid ikke på, at hver

enkelt ejers forholdsmæssige ejerandel er bevaret, hvilket er en betingelse for at anse selskabsmæssige omstruktureringer for omfattet af bestemmelsen. Denne betingelse vil derimod ikke være opfyldt, såfremt en eller flere af de ultimative ejere opnår andet vederlag - f.eks. et kontant vederlag - end ejerandele i det/de selskab(er), der består efter den selskabsmæssige omstrukturering.

Bestemmelsen vil heller ikke finde anvendelse, hvis transaktionen består i, at de ultimative ejere "bytter" ejerandele, da en sådan transaktion må betragtes som en afståelse og ikke en selskabsmæssig omstrukturering. Dette har sammenhæng med, at de ultimative ejere ved en sådan transaktion hverken direkte eller indirekte bevarer en forholdsmæssig ejerandel i de virksomheder, som indgår i transaktionen. Den gældende retstilstand videreføres dermed for så vidt angår en sådan transaktion.

Som det fremgår af de ovenstående bemærkninger vedrørende bestemmelsens 1. punktum, er det ved fusion af kapitalsselskaber gennem fastsættelse af bytteforholdet mellem ejerandelene i de fusionerende selskaber og ejerandelene i det fortsættende selskab muligt at sikre, at værdien af den enkelte ejers ejerandele før og efter fusionen er den samme. For andelsselskaber, hvor værdien af de enkelte ejerandele normalt ikke på samme måde som i kapitalsselskaber opgøres som en fast forholdsmæssig andel af selskabets indre værdi, kan der derimod være behov for at udligne forskelle i de fusionerende selskabers indre værdi gennem aftaler om tarifdifferentiering i en periode. Vederlag kan derfor efter det foreslåede 2. punktum ydes i form af tarifdifferentieringer, når disse foretages for at udligne værdien af andelene i forbrugerejede andelsselskaber i forbindelse med fusion af disse. I denne situation er tarifdifferentieringer således ikke udtryk for overdragelse af ejerandele eller indflydelse i det fortsættende selskab. Noget tilsvarende gælder for andelsforeninger drevet efter samme principper som andelsselskaber, og disse skal derfor i denne sammenhæng anses for omfattet af udtrykket andelsselskaber.

Af forslaget til 3. punktum fremgår, at selskabsmæssige omstruktureringer, som indebærer, at en virksomhed, der direkte ejer transmissionsandele (en ejervirksomhed), som følge af den selskabsmæssige omstrukturering i stedet bliver indirekte ejer af de pågældende transmissionsandele, kræver tilladelse fra transport- og energiministeren. Kravet om tilladelse skyldes, at virksomhederne ikke frit skal kunne bringe sig ud af *stk. 1*, hvorefter transmissionsandele udelukkende kan afstås til staten, og ind i *stk. 2*, hvor pligt til afståelse alene indtræder, når der sker ejerskifte i virk-